

[Hun var øvet i at kysse...]

- Inde i en mørk Havegang etsteds på Gamle Kongevej hvor Frøken Fjelsteds Forældre boede, stod de ved den mørke Gavl i Tagdryppet og Regnen. I samme øjeblik Buris berørte hendes Mund med sin, tænkte han: "Nu skærer den!".

- Hun var øvet i at kysse og Buris lærte i et Øjeblik, at han ikke kunne være for rå.

Da han med hyklet Ømhed bad om hendes sidste Gunst, hviskede hun: "Nej, nej. Ikke det!" Og hun holdt på hans brutale Hænder. "Du ved ikke, hvad en Kvinde's Ære vil sige. Det er hendes største Stolthed!"

Buris skoggerlo i sin Sjæl og tænkte:: "Så er vi lige:" Han så på hendes hvide opadvendte Ansigt, og han tænkte: "Obligate halvtlukkede Øjne!"

- Inde i en bælgmørk Gang fik han sin Vilje med hende.

Så forlod han hende uden et Ord og gik op ad Gamle Kongevej.

I Begyndelsen var hans Tanker aldeles nøgterne og uden Stemningsvedhæng. Han tænkte på det, der var sket, og tænkte praktisk uden omsvøb. - Ærgerede sig over den rent kvantitative Skuffelse. Søgte at trøste sig med, at det kun var individuelt, støttede sig til Dybæks forklaring om Frk. Fjeldsteds "Slags". -

[En usigelig Ømhed for hvidt Papir...]

Jeg skriver blot for at skrive fordi jeg føler til Stadighed en usigelig Ømhed for hvidt Papir, og jeg har samme usvigelige Lyst som et Barn til at sutte på alt, til at skrive på samme hvide Blad.

Jeg elsker at skrive - jeg føler Velvære ved at lade Hånden glide hen ad det Blad, se Linje for Linje, Bogstav for Bogstav. Jeg omfatter hver en lille Krølle med en art Kærlighed, en moderlig Glæde, en skabers Triumf.

Jeg elsker at skrive for selve Skriftens skyld - Jeg må engang nå at klare mig selv med den.

Thit Jensens dagbog, november 1898

DAGBOGEN

Et Dusinmenneske træder ind...

Den københavnske Kafé Bernina blev i årene omkring århundredskiftet et kendt, og i nogen kredse berygtet, mødested for "nerveadlen", hovedstadens kunstneriske avantgarde.

I det satiriske magasin *Blæksprutten* skildrede tegneren Alfred Schmidt mødet mellem tidens hippe åndsaristokrater og den almindelige borger, som har forvildet sig indenfor på kaféens adresse i ejendommen Vimmel-skiftet 47.

[Det er den Klike jeg vil ind i...]

...sagen er, at hun og Johannes er ude hver Dag med alle hans Kammerater, Carl Evald, Helge Rode, Jeppe Aakjær, Ella Hancke, Agnes Henningsen, Edit Nebelong osv. Hun har jo været Kæreste med Johannes og skriver derom. - Hun får den trykt på Johannes' Anbefaling. Det er morsomme Forhold mellem de Forfattere og Forfatterinder. De går i Ring mellem hinanden og skriver en Bog for hver gang de skifter. Det er den Klike, jeg ville ind i, men Johannes vil stadig ikke præsentere mig..."

Thit Jensens dagbog, februar 1901

DAGBOGEN

Thit skrev...

I Forgårs fik vi to af hans Bøger fra ham. Den ene var til Fader og Moder, og der stod på Titelbladet "Til Hane og Høne fra et af deres Æg" På den anden stod "Til Søster Thit fra Forfatteren". Jeg fik Tårer i Øjnene og blev formelig så poetisk, at jeg kysede Bogen. Nu har jeg læst den. (...)

Nu er den rigtig nok gruelig gal. I går Aftes tog Moder nogenlunde fornuftigt på Bogen. De 400 Kr. trøstede hende og forsonede hende med den, men eftersom Tiden er gået, har hun oparbejdet sig i en sådan Forbitrelse, at hun er inde på, at det er det ækleste, sjofleste hun endnu har læst. Der er Gråd i hendes Stemme og Tårer i Øjnene, men andre Tider er Stemmen skærende som et Knivsblad og Øjnene Flint, der gnistrer under en Hestesko. Selvfølgelig tager jeg bestandig Johannes' Parti. Jeg måtte jo være en pjalt om jeg gjorde andet, men det er som Fader med et diabolisk Smil bemærkede "et satans vanskeligt og utaknemmeligt stykke Arbejde".

Thit Jensens dagbog, august 1896

Jensen sender et par eksemplarer af sin debutbog Danskere hjem til familien i Farsø. Modtagelsen bliver mildest talt blandet.

DANSKERE

[...under Sierra Guadamarras tågeblå Rygge]

Toget gaar i Bue, og Madrid ligger til højre langs under Sierra Guadamarras taageblaa Rygge. Støvet svøber sig om høje tarvelige Skærmplanter på Baneskrænterne. Kornmarker løber endeløst ind under Sollyset og hvidne i det blændende Skær. En enkelt Gaard ligger paa Sletten, omgivet af hvidkalkede Mure. Ude paa de sørgelige Marker staar der meget sjældent en kubeformet Cementbrønd ligesom et Termitbo. Enkelte Steder har et Vandløb skaaret sig ned i Jordens Skorpe. Spalten kringler hid og did som en Jordskælvsrevne. Det er haardt og tørt Land.

Solen er nede. Langt, usigelig langt borte slutter den triste Jord under en vingul Himmel - et dybtlysende Rum, en vild Drøm i gult. En lav Bjærgstribе kryber ind mellem Himmel og Jord - foran den staar en let gusten Sky, det er Madrid mange Mile borte. Vinmarker dreje sig forbi i Tasmørket, de sorte Vinstokke ligner geledder af forvoksede Fabeldyr.

TOLEDO 1898